

Henryk Hazik, *Sroka Józef (1938–2004)* [w:] *Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan*, pod red. Anny Siciak – na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej

Sroka Józef (1938–2004), ksiądz, liturgista, profesor WSD i dyrektor biblioteki kapitulnej w Przemyśle.

Ur. 28 stycznia 1938 r. w Kraczkowej, jako syn Ludwika i Tekli z Drabickich. Ojciec był rolnikiem, gospodarującym na niewielkim gruncie (3,5 ha), więc dorabiał na utrzymanie rodziny w cegielni na Wysokiej. Szkołę podstawową ukończył w Kraczkowej z wyróżnieniem. W 1957 r. zdał maturę w I LO im. H. Sienkiewicza w Łańcucie. W latach 1957–1963 studiował w Sem. Duch. w Przemyśle. Mając zdolności muzyczne i organizacyjne, był pomocnikiem dyrygenta chóru kleryckiego. Studia kontynuował w Rzymie na Gregorianum (teologia dogmatyczna), następnie, po zmianie kierunku w październiku 1965 r., na „Anselmianum” (Papieski Instytut Liturgiczny), gdzie 3 maja 1972 r. uzyskał doktorat z liturgiki na podstawie pracy dotyczącej prekursora odnowy liturgicznej w Polsce międzywojennej – Michała Kordela. Praca ta, napisana w j. francuskim, liczyła 806 stron tekstu głównego oraz 120 stron bibliografii.

Po powrocie do diec. przemyskiej został profesorem liturgiki w WSD, ale z obsługą parafii katedralnej (wikary w latach 1973–1976) oraz wsi Ostrów koło Przemyśla (proboszcz), następnie parafii przemyskiej na Przekopanej (rektor, 1976–1992). Na Przekopanej odnowił polichromię dawnej cerkwi św. Jana Apostoła, przejętej przez katolików rzymskiego obrządku i wybudował nową plebanię. Dzięki

temu w 1982 r. dotychczasowy rektorat stał się samodzielną parafią. Przydział jego pracy katechetycznej, prowadzonej wówczas, dotyczył I LO im. J. Słowackiego. Wkrótce (1989 r.) awansował na kanonika gremialnego Kapituły Katedralnej, a od 1992 r. zamieszkał w Domu Księży Profesorów przy ul. Ks. Popiełuszki, gdzie uwolniony od obowiązków duszpasterskich miał przygotować habilitację. Chwilowo zatrzymał jeszcze referat misyjny w Kurii (dyrektor diecezjalny ds. misji), oraz w związku z powstaniem diecezji rzeszowskiej dojeżdżał do tamtejszego seminarium, gdzie prowadził wykłady z liturgii, a także lektorat z j. włoskiego. Opiekował się w tym czasie także Biblioteką Kapituły o.ł. Był członkiem TPN. Jako uczony zgromadził bogaty księgozbiór (ponad tysiąc woluminów), który po jego śmierci wzbogacił zbiory biblioteki seminarialnej w Przemyślu.

W trakcie prowadzenia pracy dydaktycznej wypromował 51 magistrantów i napisał co najmniej 64 artykuły.

Zm. 8 maja 2004 r. Został pochowany na cmentarzu parafialnym w Kraczkowej.

Bibliografia: Hazik H., *Śp. ks. dr Józef Sroka (1938–2004)*, „Premisla Christiana” 2004/2005, t. 11, s. 343–370 [tam bibliogr. podmiotowa]; Tenże, *Józef Sroka (1937–2004)*, „Biuletyn Informacyjny Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Przemyślu” 2005, nr 9, s. 76–78.